

udfoldelsesmuligheder for den kunstneriske produktion til fordel for scenekunsten og for hele befolkningen. Men der kan rejses megen berettiget tvivl om mange forhold vedrørende projektet, og sådan tvivl kan ikke undgå at skade teatrets omdømme. Manglende grundighed i forberedelserne skaber en mistro, som unødigt vil gavne de kræfter – herunder fremskridtspartiet – der vil hidse især provinsens befolkning op imod de helt nødvendige sceniske udfoldelser.

Lovforslaget var til 1. behandling den 12. marts 1981. Der har altså kun været et par måneder til rådighed til vurderingen. Rent faktisk meget kortere tid, idet de første svar indløb og det første samråd fandt sted efter påske.

Denne haste-behandling står i skrigende modstrid til de ting, der står på spil. Det drejer sig dels om mindst 200 mill. kr. i januar 1981-priser. Det drejer sig videre om en løsning, der for denne store og betydningsfulde institution skal kunne fungere i generationer fremover. Det drejer sig endelig om planer og projekter, om hvilke en mængde materiale først i dette forår er blevet fremlagt for udvalget. Så kan knap 2 måneder til realitetsforhandlingen ikke være tilstrækkeligt til gennemførelsen af så store og vidtrækkende planer.

Mindretallets modstand imod færdiggørelse på et utilstrækkeligt grundlag udspringer af hengivenhed for teatret. Det står for mindretallet ikke til troende, at projektet vil lide skade, dersom udvalget arbejder videre med sagen i sommerens løb og i en beretning giver udtryk for sin vilje til at fremme lovgivningen i næste samlings første måneder.

Tværtimod er mindretallet overbevist om, at en sådan fremgangsmåde vil give folkettinget langt sikrere grundlag for dets beslutning.

Det skal herved erindres, at projektets gennemførelse efter lovforslagets plan vil trække ud til 1986 – i øvrigt en projekterings- og byggetid, mindretallet finder alt for lang, når først grundlaget for beslutning er tilstrækkeligt oplyst.

Det foreliggende projekt kan efter mindretallets mening gennemføres for mindst 50 mill. kr. mindre. I hvert fald må denne påstand, som mindretallet ikke er ene om, gennemanalyseres. Som nævnt er det i øvrigt ikke omkostningernes størrelse, der afskræk-

ker mindretallet. Men det må kræves, at der opnås mest muligt for ethvert bevilget beløb.

Tilsagnet om, at beløbsrammen ikke vil blive overskredet, er uden tvivl givet ud fra bedste overbevisning. Men en byggesag af denne art og varighed kan komme ud for enhver tænkelig overskridelse, uden at nogen senere kan bremse forløbet, når tingene først er startet.

Yderligere to væsentlige forhold taler for fortsat bearbejdelse før beslutning. Dels kræves der tid til grundige overvejelser af den tanke, der er rejst af venstres medlemmer af udvalget, om at omdanne teatret til en § 2-virksomhed. Dels vil man i oktober/november vide meget mere om mulighederne for i god forståelse med personalegrupperne ved teatret at nå frem til fornyelse af de nu opsagte overenskomster, således at ombygningen rent faktisk kommer til at resultere i bedre arbejdsforhold og produktivitet. I dag ved vi næsten intet herom.

Mindretallet advarer alvorligt imod at stoppe udvalgets videre arbejde og bringe teatret ind i en risiko for alvorlig miskreditering.

Et *syvende mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) kan stemme for det af ministeren for kulturelle anliggender og de af mindretallene stillede ændringsforslag under indtryk af, at disse alle indebærer begrænsede forbedringer af lovforslaget, men indstiller dog – uanset ændringsforslagenes skæbne – lovforslaget som helhed til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dette sker ikke ud fra nogen manglende anerkendelse af nationalscenens kulturformidlende betydning eller anerkendelse af behovet for at renovere de nuværende bygningsmæssige og øvrige tekniske samt andre faciliteter og vilkår for scenekunstens udfoldelse, udvikling og uddannelse – men med en baggrund, der i vid udstrækning ligger på linje med de af centrum-demokraternes medlem af udvalget ovenfor gengivne betænkeligheder. Lovgivningsarbejdet med dette ganske omfattende projekt har været urimeligt forceret, nøjere analyser forekommer påkrævede på en række områder, og det forekommer ikke mindretallet, at noget overhovedet taler for at tilsidesætte dette ønske om opklaringsarbejde, inden endelig politisk beslutning træffes. I realiteten vil dette analysear-